

Uchwała Nr XLIII/456/17
Rady Miejskiej w Pisz
z dnia 21 grudnia 2017 r.

w sprawie skargi na działalność Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pisz

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) w związku z § 130 Statutu Gminy Pisz stanowiącego załącznik do uchwały Nr XXII/252/08 Rady Miejskiej w Pisz z dnia 28 kwietnia 2008 r. w sprawie Statutu Gminy Pisz (Dz. Urz. Województwa Warmińsko – Mazurskiego, poz. 1791, z 2009 r. poz. 1222, z 2010 r. poz. 264, z 2012 r. poz. 2681, z 2016 r. poz. 4648) Rada Miejska w Pisz uchwala co następuje:

§ 1

1. Uznać za bezzasadną skargę na działalność Dyrektora Miejsko - Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pisz.
2. Uzasadnienie stanowiska zajętego przez Radę Miejską stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Lech Borak

Załącznik
do Uchwały Nr XLIII/456/17
Rady Miejskiej w Pisz
z dnia 21 grudnia 2017 r.

Uzasadnienie

W dniu 24 listopada 2017 r. wpłynęła do Rady Miejskiej w Pisz skarga Pani T.S. zamieszkałej w Kałęczynie na działalność Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pisz. W skardze Pani T.S. zarzuca brak udzielenia pomocy oraz nękanie i nachodzenie jej w miejscu zamieszkania przez pracownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pisz.

Powyższa skarga zgodnie z § 130 ust. 3 i 4 Statutu Gminy Pisz stanowiącego załącznik do Uchwały Nr XXII/252/08 Rady Miejskiej w Pisz z dnia 28 kwietnia 2008 r. w sprawie Statutu Gminy Pisz (Dz. Urz. Województwa Warmińsko – Mazurskiego, poz. 1791, z późn. zm.) została rozpatrzona na posiedzeniu Komisji do Spraw Skarg Rady Miejskiej w Pisz w dniu 30 listopada 2017 r. w oparciu o złożone wyjaśnienia Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pisz zawarte w piśmie z dnia 28.11.2017 r. znak: MGOPS.DO.051.2.2017.

Z w/w pisma wynika, iż Pani T.S. znajduje się w rejonie opiekuńczym pracownika socjalnego Pani M.K. od 2013 roku. Pracownik socjalny Pani M.K. odwiedzała Panią T.S. z uwagi na niepokojące sygnały płynące ze strony Sołtysa wsi i jej mieszkańców. Informowano wówczas Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Pisz, że Pani T.S. nie posiada bieżącej wody, prądu oraz własnego źródła utrzymania, wykonuje również na terenie własnej posesji prace remontowe zagrażające bezpieczeństwu sąsiadów (sąsiedzi podają, że wchodzi na dach, wyburza ściany wewnątrz własnego mieszkania). Podczas wizyt, pracownik socjalny nigdy nie informował Pani T.S. o pracy w fabryce „Holzwerk”, nie dawał też do podpisania „pustych kartek”. Wizyty (w tym również w asyście Policji) miały na celu udzielenie wsparcia Pani T.S., na które nigdy nie wyraziła zgody. Na wszelkie propozycje pracownika socjalnego reagowała krzykiem i wulgaryzmami, opowiadała o faktach nie mających odniesienia w rzeczywistości. Z posiadanej dokumentacji wynika, że Pani T.S. w przeszłości była

hospitalizowana psychiatrycznie, stwierdzono u niej zespół paranoidalny (ostatnia hospitalizacja w 1995 r.).

W obawie o jej zdrowie i życie Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Piszku dwukrotnie występował z wnioskiem do Prokuratury Rejonowej w Piszku o podjęcie stosownych działań. Pierwszy wniosek został złożony w dniu 29.12.2015 r. jednak postępowanie wyjaśniające nie dostarczyło podstaw do sformułowania przez Prokuratora wniosku o ubezwłasnowolnienie. W związku z pogarszającą się sytuacją Pani T.S. w dniu 12.12.2016 r. Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Piszku złożył do Prokuratury Rejonowej w Piszku kolejny wniosek w tej sprawie. Wniosek został przekazany do Prokuratury Okręgowej w Olsztynie. W dniu 09.05.2017 r. Prokuratura Okręgowa skierowała do Sądu Okręgowego wniosek o częściowe ubezwłasnowolnienie Pani T.S.

W tej sprawie pracownik socjalny Pani M.K. w dniu 12.09.2017 r. była przesłuchiwana w charakterze świadka.

Do obecnej chwili nie otrzymaliśmy z Sądu informacji w sprawie Pani T.S.

W związku z powyższym Rada Miejska w Piszku uznała skargę za bezzasadną.

Zgodnie z art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodniczący Rady

Lech Borak